

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
SUBSCRIPTION RATES:
Three cents a copy
One year \$7.00
Six months \$3.75
Three months \$2.00
Foreign and Jersey City Rates:
One year \$10.00
Six months \$5.50
Three months \$2.75
За оголошення редакція не відповідає.
Tea. "СВОБОДА": Montgomery 5-0498. Tea. У. Н. Собор: Montgomery 5-1838.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ПРИЗНАННЯ ЗА ВІДВАГУ

Рувзвет має горюжасну відвагу. Того одного годі відомити президенту. Це загальна опінія, висказана в Америці з приводу запропонованих ним оголошень, а зокрема з приводу зменшення платень ветеранам.

Президент Рувзвет взявся за дуже неупереджену справу. За таку, яку обминав кожний президент перед ним, який боявся торкнутися сенатори й конгресмени й обидві головні партії. Всі вони знали, що виплати ветеранських допомог можуть дійти до дійсного абсурду, бо звалений з того бою на державу тягар витрат без згодою, і всі знали, що з тих виплат сума \$60,000,000,000. І всі знали, що з тих виплат користуватися десятки тисяч людей, котрі з війни не мають нічого епічного, котрі набрався невідомо не сподівалися військовій службі.

Та, закінчити ці недомогання було важко. Бо за несправедливості стояла теж справедливості. З цими, що побирали допомоги незаконно чи неслухняно, були ті, котрим держава обов'язана дати допомогу з законного й морального огляду.

Але хоч як воно було важко братися за розв'язання того вузла, мусив хтось знайти, що взв'язав за ту невдачу справу. І тою людиною став президент Рувзвет. І за те дав йому велике признание цілий край, даючи йому признание й подаючи більшість самих ветеранів.

Президент, звертаючись до ветеранів, підкреслює, що переживавши в Америці часи, коли кожна людина мусить щось посвятити, щоби довести край до економічної рівноваги. І ветерани мусять теж бути між ними. І тому саме відомовлено тисячам ветеранів усякої допомоги, а всім іншим проценто-во ще зменшено.

Уся та чистка, як і зменшення допомог, забере кілька місяців часу. Це є перша спроба вичистити ветеранську організацію щодо допомог з тих елементів, котрі такої допомоги не потребують, бо мають власний маєток чи заробляють, або котрим така допомога взагалі не належить. З такою чисткою мусить погодитися навіть кожний патріотичний американський ветеран, бо ті з ветеранів, котрі дійсно потерпіли на війні й котрі є без роботи, повинні бути далі на лінії тих, що мають право до державної допомоги.

Чистка, переведена між ветеранами, повинна бути теж спонукою до того, щоби такі чистки перевести по цілій Америці, в різних установах. А тоді певно підніслася ціла Америка морально й матеріально.

Е. Кайзерлінг.

САЛДАТКА ХРИСТИ

Велика радість бути! Оце та волосся розбурхане й вогке на великій мусіт життя! — відчувала Христина. Потім чоловічий посмердячий й побилий. Христина також узялася до біжик, як і інші жінки, одягаче тепер й тією гордістю, що за свого чоловіка кричить й шарпає інших мусин за волосся. Вікні хлопці та дівчата повели зі співом молодат до хати Анни-Лизавети. Там приготовлено вже шлюбне ліжко.

Колі Христина світила у малій кімнаті, Кола кинувся тяжко на ліжко. Був дуже пийний і зараз бувши, Христина вилула його, поправила подушку і також покладася. Був на не хреста життя. Колі замикало очі, здавалося їй, що ліжко гойдається наче човен. Одначе добре заснути не могла. Колі знову засипався, здавалося їй, що вона в церкві, або танцює в корші, що аж стажки шлюбного вінка звисали на очі багати. Тоді відчула, на-ді понад чорною стажкою лі-за зарисовувалася біле сяйво, піднімаючи її вгору. Гляділа в якійсь ранку, Христина пристану-темувати й думала. Шось їй хотіло жде й, та що? Ах, так, Христина й чоловік віджидає на нове — весілля минає, й ні-чого — нічого доброго. А як а до довго? Рже їй, що Христина й синиці, Христина випири-ла, лася і гляділа на Тому. Декаж, не сподівалися чогось від цю-зачуваний тяжким сном, ясе, го дия.

М. Подольний.

ПО ІХ-ТИМ ЗІЗДІ ЦЕСУС-А

У місяцю лютім відбувся у відбудови й зміцнення підпа-Праці ІХ-тих військовий Зізд Центрального Союзу Українського Студентства. Відбувся, так як і всі попередні зізди ЦЕСУС-а, на великій виставі від України — на еміграції.

Минуло вже понад десять років від того часу, як третій Конгресс Українського Студентства у 1922 р. покинув до життя Центрального Союзу Українського Студентства, виробивши й затвердивши статут ЦЕСУС-а й вибравши Управу першого складу ЦЕСУС-а.

Багато часу від тієї пори улягло й немало їм зазначив-ся в житті українського студентства й цілої української нації від року 1922 по цей день.

ЦЕСУС powstaв у часах величезної повоєнної еміграції української академічної мо-лоді, повстав у роках, коли в краю чимраз жвавіше й успіш-ніше велася боротьба за Та-мні Українські Високі Шко-ли, на еміграції-ж поставали також Українські Еміграційні Високі Школи. Бурхливі й до-стий шумні часи були... Але... минулася боротьба за Українські Високі Школи у Львові, тисячі й сотні студен-тів, що колись студували на еміграції по численних висо-ких школах Чехословаччини, Австрії, Німеччині й інших краях, студії починили, й або повернулися до краю, або емігранти, те більше розсія-лися по різних краях Євро-пи, Америки й Азії. Українські Високі Школи на еміграції, в яких раніш теж численне сту-дентство роляло, або перей-шли на стан "консерваций", і позбавили права приймати нові річники студентів, а нові річники студентів, захо-пивши навколо організації курсів позаноного навчання (Українська Господарська А-кадемія й Педагогічний Ін-ститут у Ч. С. Р.), або вже мають і п'ятої частини ко-лишньої скількості слухачів (Український Університет — Прага).

В краю теж чимало змін за ті часи відбулося. По кількох роках знівелься й дезоргані-зований упадок Українських Та-емих Високих Шкіл, розпоча-лася вперта й нестримна, хоч зпочатку малопомітна, пра-ця мусить разом вийти.

Христина зрівалася. Правда, Нинішній день не був їй звичайним днем. Нині здійснює-ся те, що спочиваючи та поїде до міста. Нині всі грядутьт на неї та спочиваютьт в неї. Це трохі додавало їй розради. Новобранців має відвезти війт величезним саням. Матері, батьки та жінки мали їхати за ними, щоби попрощатися на двірці.

При сіданку Тома говорив лише про процес і навчав жі-нок, що й як має робити.

Дундур, невеличкий хутир-це, побіч від села під лісом, на-декаж до Петра Рудя, а по-нижен належить до Христини, бо вона була однією з сестри-ца покійного господаря. Рудя першу був лише чоловіком пущерби. Тома оженився з Христею лише тому, що споді-вався дістати той хутир. Христина повинна була від його несприятливості випроцувати своє право.

— Пийді до адвоката Яко-бона, він мудрий, жиди все наймудріші. Тай не дорочий. Не дай обманутися.

Христина слухала уважно. Під-чувала добре свою віду від-даєність.

— Вже я не полагожду, — сказала. — Я не дури.

— Колиби ти була дури, то я був би не оженився з тобою, — додав Тома.

Новобранці поїхали на са-ни, викликаючи. Жінки й ді-ти з села обступили й і плака-ли. Жінки чотирох рекрутів

чисть своєї перемоги. По дру-го — не давали підстав для песимізму і звиті делегатів з міст.

Величезний зріст активнос-ті серед кравеого студент-ства без загально оцінний як найліпший об'єктивний показ-ник переомо ситуації на кра-ще. Покази ті звиті з подіи-нох еміграційних осередків свідчать про те, що й при значно меншій чисельності українських студентів на емі-грації, ніж то було минули-ми роками, організаційний рух не запнепадає, а в деяких о-середках, як Данціг та Прага, останні роки організації не-жестки навіть розростається.

Відповідно до цього в резо-люціях культурно-освітньої ко-місії, ухвалених пленумом ІХ зізду, читаємо такий уступ: "Розглянувши культурно-осу-пітну діяльність українського студентства, Зізд з радістю і гордістю стверджує, назви-вши охиянення організацій-ної праці серед українського студентства та його інтензивну працю на всіх ділянках укра-їнського громадського життя".

ІХ Зізд стверджує: за ос-тання 10-ліття зростає й поси-ляється на всіх землях Собо-рою України боротьба Україн-ської Нації за її національ-не соціальне визволення, за збудування Самостійної Со-борної Української Держави.

ІХ Зізд ЦЕСУС-а клопотує у глибокій пошані голову пе-ред всіми тими, що на сві-твенному Батьківщині жер-твували, своє життя поклав-ши на перелазі всім акценти, борючись за визволення Собо-рою України ширий, дружний фронт.

Українське студентство, як в минулому так у теперішню-ю й в майбутньому все було, є й буде авангардом тієї за-виті, твердої боротьби укра-їнської нації, за підстави й ці-лі її творчого буття й твердо та непохитно вприти, що в цій боротьбі українська нація пе-реможе та здобуде свою Са-мостійну Соборну Українську Державу.

ІХ Ювілейний Зізд ЦЕСУС-А висловлює своє найліпше співчуття тим героям-мучени-кам, що поклали підчас зрів-ського подвигу московсь-кого-большевизмним режимом повстання української людно-сті, та низько клопотує го-лову перед тим незомним ду-

хом, що панує в серцях нашо-го народу наперекір усім жа-дливим умовам.

Розглянувши культурно-осу-пітну діяльність українського студентства, Зізд стверджує з радістю називаючи охиянен-ня організаційної праці серед українського студентства та інтензивну працю на всіх ді-лянках українського громад-ського життя.

ІХ Зізд признає величезну вагу такої культурно-освітньої праці серед українського сту-дента, яка за свою одинокі й остаточно ціль має виховати та перевиновувати широкі народні маси у національ-но-державницькому дусі й визна-є до такої посиленої масової праці все українське сту-дентство, зокрема серед укра-їнського робітництва за кордо-ном.

ІХ Зізд визнає велику вагу виховання центрального сту-дентського органу. З огляду на такий фінансовий стан ЦЕ-СУС-а та перенесення куль-турно-освітньої референтури до Краю, Зізд доручає Управі поборити в якнайкоротшому часі заходи для розбудови кравеого "Студентського Шля-ху" в центральний орган укра-їнського студентства в ме-жах можливості та відпові-дно до вимог організованого українського студентського життя. Доцільно належно значення "Студентського Шля-ху", як одинокого під ко-пору українського студентського органу, Зізд визнає все укра-їнське студентство активно під-держати цей орган.

Зізд доручає Управі в міру спроможності та відповідно до потреби видавати свої пуб-лікації, бюлетені, тощо.

Відносно українських шкіл на західних українських зем-ях Зізд приймає станови-ще ІІ кравеого студентського конгресу у Львові, а саме: що справу УВШ на західних укра-їнських землях буде виріше-но лише вкупі з вирішенням цілості української справи.

Зізд стверджує потребу існування під часиний мис-мент УВШ за кордоном, одна-к з жалем стверджує, що існуючий тепер УВШ за кордо-ном не відповідають завдан-ням та потребам українського життя, тому доручає Управі ЦЕСУС-а започаткувати та розгорнути акцію серед укра-їнського громадянства в ЧСР

кий, привітаний. Вислухав її терпеливо й обіщав, що все буде якнайкраще. Жартував навіть, поглядів Христею під бороду та сказав:

— Така гарна молодичка, а мусить так довго постити, ой. Це був уже добрий знак.

Був уже вечір, як сани за-вернувшись. Огнені пасмуги тар, величезний й пошарпані, проїхали по блакитному не-бі. Червоне сонце, наче притисне-не морем, зникло, поомало. Хвилюючи сіре море перелізу-вав багрянтий блеск. Хвилі шумі-ли тихо, м'яко. Жінки воля-ли є хождження, стояння, пиття та плачу були дуже помучені. Сиділи тихо, терпеливі, гляді-ли туди в заходюче сонце. Колі в лісі помітили, коли мисли-ли вплив понад чорне верхов'я-ти зливи, тоді жінкам стало ще тяжче на серці. Плакати вже не могли та влязали спі-вати перепу-зіпну пісню. Жалісно розходилися звуки по лісі.

— Ну, ну, там не вмирати. Грисняй гарно, там дають по-літи їсті. Дбай про процес, іди до адвоката. Держи до-бре, бо інакше може трапите-ся таке, що як вернеш додому, пошійш у дурні.

— Так, так.

Як поїзд рушив, жінки сто-яли на пероні та голосили:

— Ах, Боже, ах, Боже!

Христина перша затихла. Там мусіла йти до адвоката. Там ждала в гарній телій кімнаті. Адвокат був невелич-

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ.
Желатинові, з образками Воскресення 5 цнт.
Картки звичайні з ціфрами 3 цнт.
Картки з українськими мережками й образками 5 цнт.
Картки в формі книжочки з віршом 10 цнт.
Картки в формі книжочки з віршом 15 цнт.
Листовий папір з віршом 10 цнт.

МОЖНА НАБУТИ В КНИГАРНІ СВОБОДИ
ЛІТУРГІЮ СВЯТОГО ІОАНА ЗЛАТОУСТОГО, на мішаний хор
Музику склав Олександр Кошчак. Ціна \$1.50

"СВОБОДА"
81-83 GRAND ST., 86 P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ.

В. Б., Скентон, Па. — Коли не було, то виходить, що не підходило до друку.

І. Л., Гери, Індіана. — Ми хо-діли би знати, чи той, що на-тигнув вдову на гронах, а про-чотного подіє місцеве амери-канська газета, є Українсь-кий, якій іншої народності.

Честер, Па. — Коли писати, подавати своє імя. Ви читали, але не дочитали. Польщу роз-бирали трома новоратими. І розбирали в тім році, про я-кий згадує "Свобода".

М. В., Дітройт, Міш. — Ва-ша оповістка про збори тан-цюристів у Гемтрек прийшла запізно. Але навіть якщо при-йшла була в час, годі було б їй помістити, бо це є звичайне платне оголошення.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА.

На твоїм шляху білий світ
терпіння.
Не виконав, мила, в такий
підлий час.
Полізе згуба в тебе
одягати.
Видяж, даша сонця ясен
промінь ага!
(Далі буде).

ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТІЛЬЦІВ,
(слова і мелодія Л. Лепкого)
НА МУЖЕШЬКИЙ ХОР
опрацював
Михайло Тайворський
пісні:

- 1) Маєва нічка
- 2) Калачка
- 3) Бо віліна — віліною
- 4) Тох-тох.

Пісні ці вилучили з "Чер-вона Калина" у Львові.

Головний склад на Америку в кінтарні:

"СВОБОДА"
81-83 GRAND ST., 86 P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КОНВЕНЦІЙНІ ПРОЄКТИ

Шікаго, тож приходиться численно.
79-80

346, JERSEY CITY, N. J.

